

Kedvenc énekeim 16.: Ho 50.

Mintha köztünk Jézus járna,
Elhallgat itt minden lárma.
Néma csendben, áhítatban
Örvendünk, mert az Úr itt van.

Mint kis gerle a fészkére,
Védett, árnyas rejtekére,
Mint a szarvas hús forráshoz,
Úgy vágyódunk oltárához.

Itt megnyhül, aki szenved,
Aki fáradt, megpihenhet.
Így szól Jézus a szívéhez:
Én vagyok az örök élet.

Amikor ezt írom, éppen nagybőjt 4. vasárnapja van. Az öröm vasárnapja. De minek lehet örülni a nagybőjt kellős közepén? Sok mindennek. Örülhetünk annak, hogy Húsvét közeleg. Örülhetünk annak, hogy bár csak porszemek vagyunk, az Isten mégis szeret minket. A mai szentmisében ezt énekeltük: „Fölséges az Isten, por előtte minden, por a föld, por az ég is! Mik a földön élnek, mint a szegény féreg, szeret ő, szeret mégis.” (Ho 257/2.) Örülhetünk annak, hogy Jézus közel van hozzánk, szinte itt jár közöttünk.

Örömünk kifejezéséhez nem feltétlenül szükséges nagy csinnadratta, zenebona, lárma. Örülhetünk néma csendben, áhítatban is. Erről szól a Ho 50-es ének: „Mintha köztünk Jézus járna, elhallgat itt minden lárma. Néma csendben, áhítatban örvendünk, mert az Úr itt van.”

Ennek az éneknek a dallamára énekelhető az 51-es ének: „Hamvazkodjál, hívő lélek, ...” Ennek az éneknek a szövege is közel áll a szívemhez.